

TORONYIRÁNY

XIV. 24.

2020. június 14.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Krisztus Szent teste és vére - Úrnapja

Június 19. Jézus Szent szíve

**Krisztus mindnyájunkat meghív asztalához,
ahol testét és véréát adja a világ életéért. Kérjük őt:**

Krisztus, égi Kenyér, adj nekünk örök életet!

Krisztus, élő Isten Fia, te azt parancsoltad, hogy emlékezetedre
üljük meg az eukarisztikus lakomát,

– *szent titkaid hűséges ünneplésével tedd gazdagabbá
Egyházadat!*

Krisztus, a Magasságbeli Isten egyetlen Főpapja, te áldozatod
bemutatását papjaidra bíztad,

– *töltsd el szívüket mindazzal, amit rendelésed szerint ezekben
a jelekben ünnepelnek!*

Krisztus, mennyei Manna, te egy testté teszed azokat, akik az
egy Kenyérből részesülnek,

– *ápd mind benned hívőben a békét és az egyetértést!*

Krisztus, mennyei Orvosunk, te a halhatatlanság orvosságát és a
feltámadás zálogát adod Kenyeredben,

– *add vissza az egészséget a betegeknek és az élő reményt a
bűnösöknek!*

Krisztus, eljövendő Királyunk, te azt parancsoltad, hogy halálod
szent titkát ünnepeljük, míg csak el nem jössz,

– *tedd feltámadásod részeseivé a benned elhunytakat!*

Az Imaórák Liturgiájából

A szentmise olvasmányai

1. MTörv 8,2-3. 14b-16a A pusztai vándorlás idején az ismeretlen manna vált Isten népéről való gondoskodásának szimbólumává.

2. 1Kor 10,16-17 Az Eucharisztia az egység megvalósítója azok között, akik részesednek belőle.

3. Jn 6,51-58 Jézus saját testét adja kenyérszént övének, és azt ígéri, hogy aki eszi ezt a kenyeret, örökké él.

Jézus az élet kenyere

Jézusban nemcsak hinni kell, hanem az áldozati lakomén keresztesedni is kell benne. Az evangélista itt kétségtelenül már az egyházban meglévő eukarisztia-ünneplésre is gondol. Még inkább kiténik ez a következő versekből, ahol már nemcsak a kenyérről és a testről, hanem a vérről is szó van.

Az 52-58. versekben már egészen világos az eukarisztiára való utalás. Egyes szövegmagyarázók úgy gondolják, hogy itt az evangélista gyakorlatilag alkalmazza azt, amit Jézus magáról, mint az élet kenyéréről mondott. De mivel az egész beszéd a kenyérszaporításból indult ki, inkább azt kell tartanunk, hogy az egész jelenetnek megvolt a ráirányulása az eukarisztia misztériumára. A zsidó hallgatók azon ütköztek meg, hogy Jézus olyan kenyéret ígér, amely a saját teste. Magatartásukat a szöveg úgy jellemzi, hogy „vitakoztak egymás között”. A zúgolódásba tehát vita is belevegült, mint ahogy a pusztai vándorlásnál is szó van ilyen vitáról (Kiv 17,2; Szám 20,3). Mindenesetre az egymás közti vita is a hitetlenség kifejezése volt. Jézus ugyan még nem beszélt kifejezetten testének evéséről, de a zsidók így fogták fel szavait, s egyelőre csak bejelentésének értelmetlenségére gondoltak. Ilyen követelménnyel még senki sem állt elő. Jézus nem magyarázkodik tovább, hanem ünnepélyesen összefoglalja mindazt, amire eddig célzott: Ha nem eszitek az Emberfia testét, és nem isszátok a véréát, nem lesz élet bennetek. Az ő teste és vére tehát az örök élet forrása és biztosítója. De abban az értelemben, ahogy a 33. versben említette, vagyis mint áldozati test és vér. Jézus kereszttáldozatával érdemi ki az üdvösséget, s ezt az üdvösséget, mint örök életet táplálja az új eledellel. A negatív kijelentést most állító értelemben megismétli, s az ismétlés szintén a fontosságot emeli ki: De aki eszi testemet és issza véreát, annak örök élete van, s feltámasztom az utolsó napon (54. vers). Az általa adott táplálék tehát a test halálraszántságát orvosolja. Arra is gondolhatunk, hogy az evangélista azért él ezzel a kétszeres és erős fogalmazással, mert saját korában egyes gnosztikus irányzatok elutasították az eukarisztia vételét, abból kiindulva, hogy a test, az anyag a rossz hordozója, s azt is tagadták, hogy a Logos valóságos testet vett magára. Az Emberfia szó használata is arra vall, hogy az

evangélista Jézus valóságos testére és vérére gondol, de már a megdicsőült Emberfia formájában. A háttérben azonban ott van annak megvallása, hogy a megdicsőült Emberfia azonos a földi Jézussal, aki áldozatul adta magát. Talán a gnosztikusok ellen irányul az 55. vers is, hogy Jézus teste valóságos étel és a vére valóságos ital. Olyan szükség van rá, mint az ételre és italra az élet fenntartásához. Mivel valóságos étel és ital, magában hordozza a tápláló erőt. Az apostoli egyházban az eukarisztia ünneplését valóban ez a meggyőződés vezette.

Az 56. vers közelebbről magyarázza meg az eukarisztia hatását. Az ember azáltal részesül a megígért életben, hogy maradandóan egygyé válik Jézussal, az élet hordozójával: Aki eszi testemet és issza véreimet, az bennem marad, és én őbenne. Tehát itt nem az evés és ivás az, amely önmagában jelentős, hanem inkább az a személyes kapcsolat, amely a vétel által létrejön. A földi étel beleépül a testbe, az az étel és ital azonban személyes kölcsönhatást hoz létre: egymásban levést. János szövege különben az egymásban levést több viszonylatban használja: a Szentháromság személyei egymásba vannak és a hívők is őbennük válnak egygyé (17,21). A tanítványok őbenne vannak, mint szőlővesszők a szőlőtőn, s ezért hoznak termést (15,5). Pál apostol a közösségi létet így jellemzi: Egy kenyér, egy test vagyunk sokan, akik az egy kenyérben részesülünk (1Kor 10,17). A természetes életben erre az egymásban létezésre nincs példa. Itt Jézus úgy szerepel, mint aki az egész kegyelmi rendet magában hordozza, s abba fogadja bele az embert. Pál apostol is ilyen alapon állítja, hogy a keresztségben Krisztust öltjük magunkra (Gal 3,27). A természetfölötti élet közlése annak mintájára megy végbe, ahogy az Atya közli az életet a Fiúval: Engem az élő Atya küldött, s általa élek, így az is élni fog általam, aki engem eszik. Már előbb kijelentette, hogy a Fiú az Atyától kapta az életet, s azt mint sajátját hordozza (5,26), ezért van hatalma arra, hogy az emberekkel is közölje. Az „engem eszik” kifejezés itt különösen jelentős. Aki az általa adott kenyeret eszi, az az ő testét, sőt őt magát eszi, s ez kétségtelenül utalás arra, amit a szinoptikusok és Pál az utolsó vacsoráról megőriztek: a kenyér Jézus teste lesz, a bor pedig a vére. Ennek alapján nem elég csak jelképezésről beszélni, hanem inkább valamilyen természetfölötti változásról. Az „általam él” kifejezés tartalmát pedig abban határozhatjuk meg, hogy Jézus az eukarisztian keresztül nemcsak megszenteli az embert, hanem átadja neki szellemi hatását, életerejét. Az eukarisztia lett az egyház azonosságának a biztosítója. Nemcsak úgy, hogy azonos marad kezdeti alakjával, hanem belső tartalma szerint is azonos mindazzal, amit Krisztus jelentett a világnak az üdvösség rendjében.

Az elmondottakat Jézus végül összefoglalja, s megerősíti azzal, hogy a mennyből alászállott kenyér magasabb a mannánál, amit az atyák ettek. Az nem adott orvoslást a halálra, tehát nem lehetett az élet kenyerének nevezni. Viszont aki ezt a kenyeret eszi, örökké él. Az evangélista a mannára való ismételt hivatkozást bizonyára a zsidókkal való viták miatt tartotta szükségesnek, de egyúttal Jézus üzenetét is meg akarta örökíteni minden keresztes nemzedék számára. Az örök élet forrása egyedül Jézus, aki az eukarisztiaiban, mint éltető forrás maradt egyházával.

Tudomásul kell tehát venni, hogy az eukarisztia - éppúgy, mint a többi szentség - nem valami Krisztustól elválasztható eszköze a kegyelemnek és az üdvösségnek. Azt kell meglátni benne, hogy a Fiú közeledik, aki az Atyától küldetést kapott, megtestesült, vállalta az emberi életet és a halálban áldozatul adta magát, de feltámadt és él az örök dicsőségben. Ezért nem tárgyi eszközként hat, hanem személyes hatással: aki engem eszik, általam él. Az ember oldaláról tehát nélkülözhetetlen előfeltétel a hit. Csak a hitben ismerjük fel Jézus kereszthalálának erejét és mennyei létmódját. Egészben véve tehát az eukarisztia is Jézusnak önmagáról adott kinyilatkoztatása, és már ezért sem lehet a hittől elválasztani. Jézus titkát csak a hitben ismerjük és közelíthetjük meg.

Gál Ferenc

Beszéljünk a gyermeknek Istenről (11.)

Isten a gyermekkel

(olvasmányok az újszövetség könyveiből)

Később, már felnőttként, Jézus elindul Palesztina útjain, hogy teljesítse a küldetést, amelyet az Atya rábízott. Szereti, ha gyermekek veszik körül. Társukul szegődik, s Isten nemcsak a gyermekért, hanem a gyermekkel együtt lesz jelen.

Jézus találkozása a kis gyermekekkel

„Kisgyerekeket hoztak hozzá, hogy tegye rájuk a kezét. De a tanítványok elutasították őket. Amikor Jézus észrevette, helytelenítette. <Hagyjátok -mondta-, hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek, ne akadályozzátok őket, hisz ilyenek az Isten országa. >” (Mk 10, 13-14)

„Hagyjátok, hadd jöjjenek hozzám a kicsinyek” - mondta Jézus felháborodva a tanítványainak, akik nem engedték hozzá a gyermekeket. A gyermek az első századi korabeli héber irodalomban nem az ártatlanság és a tisztaság szimbóluma volt. Ez a téma sokkal később, a középkor vége felé jelent csak meg. Abban az időben a gyermek semmilyen hivatalos elismeréssel nem bírt. A minden jogtól megfosztott, kitaszított ember szimbólumának tartották, Jézus azonban tanítványai közé hívja a gyermekeket. Ez feltételezi, hogy a felnőttek egy kicsit hátrébb húzódnak, visszavonulnak, hogy helyet adjanak nekik. Ha tisztelik a gyermekeket és elismerik a jogait, a felnőtteknek óhatatlanul a háttérbe kell vonulniuk egy kissé, és ez minden bizonnyal nehéz dolog. Valószínűleg ebben kell keresnünk az okát, miért halad olyan lassan a gyermekek jogaiért folytatott harc.

Ellenben Jézus a középpontba helyezi a gyermeket, s ez a hozzáállás merőben új. Idézzük fel a következő jelenetet: „Aztán odahívott egy kisgyereket, közéjük állította, majd ölébe vette és folytatta: <Aki befogad egy ilyen gyereket az én nevemben; engem fogad be.>” (Mk 9,36-37)

A gyermekek elfogadását nem lehet könyvekből megtanulni. Nyitott és részt vállaló belső magatartásra van szükség. Ahhoz, hogy elfogadjanak valakit, szükséges, hogy az, akit elfogadnak, osztozzon másokkal mindenben.

Elfogadni azt jelenti, hogy sohasem tolakszunk előtérbe, hanem lehetővé tesszük, hogy a másik fejlődjön.

Jézus előrehívja a gyermekeket, és meri azt mondani a sok felnőttnek, akik ösztönösen hajlanak arra, hogy mintának állítsák magukat, hogy „Igazán mondom nektek, aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy gyermek, nem jut be oda.” (Mk 10,15)

Fontos, hogy ezt a kijelentést helyesen értelmezzük. Minden bizonnyal nem arra int, hogy visszasüllyedjünk a gyermek szintjére. Épp ellenkezőleg, a gyermek feladata mindenkor a fejlődés. A Biblia azt hangsúlyozza, hogy Isten országa bezárul azok előtt, akiket „joggal bírónak” tartanak, ellenben nyitva áll minden jogtól megfosztott ember előtt.

A jelenet gyönyörű pedagógiai leckével fejeződik be: „Azután ölébe vette és kezét rájuk téve megáldotta őket.” (Mk 10,16)

Amikor a karjainkba veszünk valakit, gyengédséget mutatunk iránta. Amikor megáldunk valakit, jól mondunk róla. Amikor rátesszük valakire a kezünket, azt éreztetjük vele, hogy védelmet nyújtunk számára. Ez a három oszlopa minden keresztes szellemű pedagógiának.

Jézus a serdülőkről beszél

Jézus mindössze kétszer idéz fel serdülőket a beszédeiben. Az első jelenet közismert: a tékozló fiú története (Lk 15,11-32). Annnyira hozzászoktunk már ennek a példabeszédnek a használatához a bűnbánat szentségének tanításában, hogy esetleg megfelelünk pedagógiai mondanivalójáról:

„Egy embernek volt két fia. A fiatalabbik egyszer így szólt apjához:

Apám, add ki nekem az örökség rám eső részét. Erre szétoztotta köztük vagyonát.” (Lk 15, 1-12)

Az apa nem haragszik meg kisebbik fiára azért, mert függetlenségre vágyik. A felnőtté válás azt jelenti, hogy elhagyjuk a családi fészket. Ezért az apa lehetővé teszi az önállóság megtapasztalását, de kész arra is, hogy a kísérlet kudarcra után újra befogadja a fiát. Ő a történet valódi hőse, nem az engedelmes idősebb fiú.

A másik jelenet kicsit kevésbé ismert, ám tematikájában párhoz az elsőnek: Píldabeszéd a két fiúról (Mt 21,28-31).

„<Egy embernek volt két fia. Odament az elsőhöz és szólt neki: Fiam, menj ki a szőlőbe dolgozni. Nem megyek: -felelte-, de később meggondolta és kiment. Odament a másikhoz, és annak is szólt. Megyek -felelte-, de mégsem ment ki. Melyik tett eleget a kettő közül apja kívánságának?> <Az első> -válaszolták: Erre Jézus így szólt hozzájuk: <Bizony mondom nektek, hogy a vámosok és a cédák megelőznek benneteket az Isten országában.>”

Itt is világos a választás a tipikus, ellenkezésre hajlamos serdülő és az engedelmes serdülő között, aki csendben teszi a dolgát.

Így az a tizenéves, aki „nehéz eset”-nek tűnik, nemcsak hogy újra megbecsülésre tesz szert anélkül, hogy bármilyen erőszakot tennének rajta, hanem a bibliai példabeszéd azt bizonyítja, hogy figyelemreméltóbb, mint az, aki szolga módon engedelmeskedett. Ne feledjük, mit mondott az Úr Sámuelnek: „Isten nem a látszat alapján ítél, hanem a szívet vizsgálja.” És az Újszövetségben megismerjük Jézust, aki szeret gyermekek társaságában lenni, akik bár lármások, jók és őszinték, Kahlil Gibran figyelmeztet minket:

„Ha meg akarjátok ismerni Istent,
ne fejtsetek rejtélyeket.
Inkább nézzetek körül figyelmesen
és meglátjátok, amint gyermekeitekkel játszik.”

II. Milyen értékeket tisztelnek a mai fiatalok?

Mit hallunk ma nap mint nap a fiatalokról? Például efféle kiábrándult nyilatkozatokat:

„Fiatalságunk (...) rosszul nevelt, fittyet hány a tekintélyre és semmiféle tiszteletet nem tanúsít az idősek iránt. Manapság fiaink (...) nem állnak fel, amikor a helyiségbe lép egy idős ember, feleselnek a szüleikkel és fecsegnek ahelyett, hogy dolgoznának. Egyszerűen kiállhatatlanok.”

„Nem táplállok többé semmiféle reményt országunk jövőjét illetően, ha holnap a mai fiatalság kerül hatalomra, mert ez a fiatalság kibírhatatlan, nem ismer mértéket, egyszerűen rettenetes.”

„A világ válságos helyzetbe került. A gyermekek nem hallgatnak többé a szüleikre. Nem lehet messze a világ vége.”

„A fiatalság velejéig romlott. A fiatalok elvetemültek, és semmirekellők. Sohasem lesznek olyanok, mint a régi idők fiatalsága. A mai fiatalok nem lesznek képesek megőrizni kultúránkat.”

(Folyt. köv.)

Jean-Marie Petitclerc

Vasárnapi jegyzet**Kenyér mellett**

Kertek ünneplőben. Zöldágak. Az erdő magányát megszenteli az esthajnalcsillag. Főlemelkedés az óra, amikor fehér köveken tartok a templom felé. A torony várja idejét harangjával. Falusi kép. Ahol élek, csöndesek az utcák. Erdő alá futnak, s a szemben jövő fiatalok a messze elhagyott éveket egy pillanatra visszahozzák; falusi szokások szép rendjét dalolásban, karöltött szerelemben, barátságok hídján.

Már nem él F. L. költő barátom, aki hangulatosan tudott írni erről a képről. De most hogy fák alatt ballagok nyitónyárelőben, eszembe jut az egyik sora: *A holdas este fényhálót sző az akácok között*. Eltelt a vasárnap, elmentek a barátok, s csak ennyi maradt az együttlétből – alföldi falucskában: akácok gömbje, telt fürtök, nappali méhdöngés.

A szőlő most hajt, – pipacs lobot vet az árok partján. A búzavirág még nem nyílik, nem jött el ideje virágok vetélkedésének: szőlő és búzavirágé, ahogyan egy különös énekben eldalolja az ismeretlen szerző. Oltáron virrasztanak majd a Kenyér mellett és arany Kehely fényében. Vetélkedésük imádság, egyazon szolgálatban, amikor a Szépnek állnak őrt: zöldágak közt négy oltáron, a misztérium örömeivel, önlényegük teljességével, amelyben szemernyi sincs a hamisságból.

Virágok tömjénjéről költők (Baudelaire, Tóth Árpád) írnak. Akácok rendjében ezüst turibulumként – templomi füstölőként minden fürt árasztja-füstöli az „édes illatot”. E tájvilág most a kiengesztelődés táblája.

Azt olvastam, hogy a XII. század végén a misében az úrfelmutatáskor tömjéneztek. Ezzel hangsúlyozták az imádsást. Ez a „tömjén-függöny” valamiként „elrejtette a szent színeket”: védelmezte „a ráeső tekintetektől”. Különös óvatosság, mert látásba testesülhet az, ami ellentmond az imádsáknak...

Füstölnek az akácok, a gyöngéd fény megváltoztatja a táj kontúrjait, s a táj alázatosan, mint zsolozsmázó szerzetes átadja magát esti hangoknak, illatoknak. Oltárra magasztosul tér és idő, holnap Úrnapja lesz.

A hold teljes méccsel világít, a fényháló átszövi a csendet, források mellett a kakukkfű is illattól árad, a szemben jövő fiatalok harsányabb nevetésébe mintha beleénekelne valaki: egy kései madár. Fénylik a békesség.

Az elkészült lomb-oltároknál megálllok. Szavakat keresek:

Áldott a magányod
világunk miséjén
mikor felénk hajolsz
hegyek térdepelnek
tenger kisimul
Így vagy közöttünk
láthatón – láthatatlanul

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Újra várja az érdeklődőket a Szegedi Dóm Látogatóközpont. A látogatók biztonsága érdekében - az egészségügyi előírások szigorú betartása mellett - az intézményben az orrot és szájat eltakaró maszk és a kihelyezett kézfertőtlenítő használata kötelező. A pénztárnál és az Art Shop területén a személyzetten kívül egyszerre csak egy vendég tartózkodhat. Átmenetileg csak kártyás fizetésre van lehetőség. Az érintőképernyős terminálok ideiglenesen nem használhatók. A látogatható toronyban és az urnatemetőben egyszerre maximum 5 fő tartózkodhat, megtartva a másfél méteres távolságot. A látogatóközpont 13 óra és 13:30 között fertőtlenítés, szellőztetés miatt zárva tart. A Szegedi Dóm Látogatóközpont naponta 9-17 óráig várja a zárandókat; a létesítmény hétfőnként zárva tart.

A Millenniumi Kávéház teraszán (Dugonics tér 12.) június 5-én kisorsolták a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja által hirdetett Karantén Kaland-túra nyerteseit. A játékra összesen 106 visszajelzés érkezett, a próbákat 12 család teljesítette. A különböző élethelyzetű (kisgyerekesek, kamaszgyerekesek, nagycsaládosok) közösségek hagyományos és kültéri társasjátékokat nyertek, mint például a Catant, Pandemic-t, Azult vagy a Ticket to ride-ot.

A lakosság megnyugtatása, valamint a hajléktalanok egészségének felmérése és megőrzése érdekében június 10-én koronavírus-szűrés végeztek a Bálint Sándor Egyházmegyei Szeretetszolgálat Badalik Bertalan Szociális Szolgáltató Hajléktalanokat Ellátó Egyesített Intézményében. A hőmérvázásárhelyi székhelyű intézmény 55 hajléktalanját, valamint 34 dolgozóját szűrték a COVID19-teszt segítségével, melyet a Szegedi Tudományegyetem térítésmentesen biztosított.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templom (Torontál tér 4.) liturgikus terének festése miatt a szentmiséket június folyamán a plébánia nagytermében tartják. Kivételek a vasárnaponként 9.30 perckor kezdődő családi szentmisék, melyek a templom melletti szabadterén lesznek.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye papsága a már hagyományossá vált gyulai találkozókat június 17-én, szerdán 10 órától tartja a megszokott keretek között a Nádi-Boldogasszony Plébánia templomában, a plébánia közösségi házában, illetve udvarán. Kiss-Rigó László püspök vezetésével ez alkalommal celebrálják a krizmaszentelési szentmisét is, mely nagycsütörtökről halasztódott el a járvány miatt.

A Szent Gellért Szeminárium kápolnájában június 18-án, csütörtökön 15:00-kor tartja a Szeged-Csanádi Egyházmegye Katechetikai Irodája a hitoktatók Te Deumát. A korábbi évektől eltérően, a helyzetre való tekintettel nem lesz jelen az egyházmegye minden hitoktatója, hanem minden körzetből egy-egy meghívott hitoktató fogja képviselni munkatársait a Kiss-Rigó László püspök által celebrált szentmisén, melyben hálát adnak az idekötő - igen rendhagyó - tanév nehézségeiért és örömeiért. A szentmise bárki számára követhető lesz a „face2face imádság” youtube-csatornáján.

A Belvárosi Plébánia programjaként újra indul a táncklub a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). Csütörtökönként, este 7 órától várják azokat a felnőtteket, akik kezdként szeretnék megismerkedni a standard táncok alapjaival, illetve haladóként szeretnék tudásukat elmélyíteni. A program ingyenes, de előzetes regisztrációhoz kötött. Jelentkezni a <https://forms.gle/Hma4Lxn8vm68QjKY6> oldalon található adatlap kitöltésével lehet.

Jövő vasárnap, június 21-én Jézus Szíve-családok szentmiséje lesz Kiskundorozsmán, a Keresztelő Szent János templomban (Szent János tér 6.). Délután 5 órakor kezdődik a szentségimádás, majd 6 órakor a szentmise. Minden „családtagot” és Jézus Szíve tisztelőt szeretettel várunk.

A koronavírus-járványt követő enyhítő intézkedéseknek köszönhetően ismét programokkal, rendezvényekkel, képzésekkel és sokszínű szolgáltatással várja az érdeklődőket a Katolikus Ház (Dugonics tér 12.). A közösségi ház munkatársai tovább folytatják szemüveg-gyűjtő akciójukat, mellyel a Kongóban élő látássérülteket szeretnék segíteni. Június 30-ig, hétköznapokon 9-16 óráig várják a használt, de jó állapotban lévő szemüvegeket és szemüvegereteket. Az adományokat a budapesti Sasszem Klinika (Bécsi út 183.) juttatja el a közép-afrikai ország rászorultjainak.

Csatlakozva a GEMMA Központ kezdeményezéséhez, kupakgyűjtést szervez a Katolikus Ifjúsági Alapítvány. A június 30-ig tartó akció során a műanyag kupakokat a Millenniumi Kávéház pincehelyiségébe (Dugonics tér 12.) várják naponta 16-24 óráig vasárnap kivételével. Az adományokat az alapítvány önkéntesei adják majd át a fejlesztő intézmény vezetőjének.

„Megváltó jelenlét” címmel látható Simon András önálló kiállítása a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Simon András grafikusművész az egyvonalas grafikák sajátos világán keresztül mutatja be az Eucharisztiát és a Húsvét misztériumát. Alkotásaival az ember lelkéhez szól, csendben, szemlélődve, az egyszerűben rejlt gazdagsággal fejezi ki a bibliai történetek, emberi érzések és értékek mélységeit. A tárlat június végéig - hétfő kivételével - naponta 9-17 óráig nézhető meg.

Hitéleti szakokra június 25-ig várja a jelentkezőket a Gál Ferenc Főiskola. A szegedi Teológiai Kar mellett Szarvason, Békéscsabán és Gyulán is indít államilag elismert diplomát adó a teológia, katekéta, hittanár, karitás, egyháztörténet BA és MA szakokat. Közvetlen a jelentkezés, belső alkalmassági felvételi lesz, nem kell emelt szintű érettségi és nyelvvizsga, az osztott (4-6 féléves) MA-hoz bármilyen alapidiploma megfelel. Állami ösztöndíjas vagy alacsony díjas képzések, külföldi ösztöndíjak, keresztény közösség, személyes vezetés, nyelvtanulás, nyelvvizsga lehetőség várja a katolikus fiatalokat és diplomásokat.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Gál Ferenc Főiskolája már egyetemként fogadja a felvételizőket. A felvi.hu-n benyújtott jelentkezések sorrendje július 9-ig módosítható. A leendő egyetem kéri a jelentkezőket, hogy tartsák első helyen a GFF-t, vagy módosítsanak arra. A Gál Ferenc Egyetem személyre szóló figyelemmel, elmélyült képzésekkel várja az érdeklődőket.

Folytatódik a Szent József Jezsuita Templomigazgatóság (Dáni János u. 3.) beszélgető szobájának felújítása, melynek során megvalósul a burkolatcseréje, és a közösségi helyiség festése, bútorok tisztítása. Ezt követi az iroda megújítása, festése, burkolatcseréje, illetve a könyvtár falainak javítása. Hálásan köszönik a közösség tagjainak lelkes hozzáállását a templom megújításához.

A NYÁRI SZÜNDŐRE MINDEN DIÁKNAK, TANÍTÓNAK ÉS TANÁRNAK HASZNOS IDŐTÖLTÉST, EGÉSZSÉGES KIKAPCSOLÓDÁST, JÓ PIHENÉST KÍVÁN A TORONYIRÁNY SZERKESZTŐSÉGE!

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.